

mærkninger eller Sigtelser mod Regjeringen og dem, som slutte sig til den. Thi hvad forstaar man i Virkeligheden ved økonomiske Reforme? Ja, man har en Art Reforme, som man i den nyere Tid er begyndt at tale om, det er de saakaldte sociale Reforme, Reforme, der gaa ud paa at forbedre de mindre Velstillede. Naar ligeoverfor de bedre Stillede. Det, som der finder Sted, er i Virkeligheden en Slags Omfordeling af Formuen; man mener nemlig, at de, som ere bedre Stillede, skulle paa forskjellig Maade afge Bidrag, for at de, som ere mindre vel Stillede, kunne faae det bedre i økonomisk Henseende. Jeg veed ikke, og jeg tror heller ikke, at man egentlig med Føie kan kalde disse Omfordelinger økonomiske Reforme; men gjør man det, vil jeg blot henlede Opmærksomheden paa, at Regjeringen jo ikke har været blind for Reforme i den Retning. Det ligger jo allerede mange Aar tilbage, at Regjeringen kom med Forslag til Lov om en Alderdomsforsørgelse. Vi have ikke havt Leilighed til i dette Thing at behandle dette Forslag eller blive nærmere bekendt dermed, og jeg vil derfor heller ikke tale om, hvorvidt jeg synes om det eller ikke, men sikkert er det, at dets Fremkomst var et ubetinget Tegn paa, at Regjeringen havde Die for den Slags Reforme og er villig til at ofre endogsaa meget betydelige Summer for at kunne fremme dem. Men hvor blev det Forslag af? Vi have aldrig set det, det er blevet liggende i det andet Thing. Jeg vil som sagt ikke komme ind paa at udtale Bebreidelser lige overfor det andet Thing; thi jeg anser det ikke for rigtig, her i Thinget at komme ind paa Sligt. Men paa den anden Side ere vi nødt til, naar der er en Dissens mellem os, at fremhæve, at man i alt Fald ikke kan bebreide os her i Landsthinget, at vi skulle være uvillige til at bidrage til den Slags Reforme; thi vi faae jo slet ikke Lov til at se Forslag i den Retning, medens det er vitterliggjort, at Regjeringen i alt Fald har ønsket at fremme denne Sag. Saa er der andre Reforme, som vel sagtens med mere Ret kunne kaldes for økonomiske, de maatte da nærmest vedrøre alle vore Næringsgrene. Dertil regne vi Handel og Industri, Søfart, Fiskeri og Agerbrug, og i Forbindelse dermed — det er blevet stærkt markeret — ogsaa Befordringsmidlerne, som dog imidlertid vel nok ere til Bættelse for disse enkelte Grene, men ikke kunne siges at udgjøre nogen særlig Kubrik blandt vore Næringsveie. Det er ikke altid, fordi man er villig til at yde overordentlig store Summer, at man derfor kan sige, at man ogsaa vil økonomiske Reforme, thi Spørgs-

maalet er jo, om det, man byder, ogsaa er værdt at ofre de Penge paa. Jeg tror, som alt fremhævet, at der i de forløbne Aar har været Forslag fremme, som kunne have bidraget til at befordre det, vi kalde økonomiske Reforme, og hvor det dog kun dreiede sig om høist ubetydelige Summer, hvorfor man ogsaa skulde synes, at man, hvis man virkelig anerkjendte disse Reformers Hensigtsmæssighed, dog gjerne kunde have bevilget disse Smaasummer. Jeg skal tillade mig blot med nogle ganske enkelte Fakta at paavise, at der i den forløbne Tid ikke fra den Del af Rigsdagens Side, som har staaet i Opposition til Regjeringen, har været viist noget indgaaende Ønske om, hvad jeg vil kalde økonomiske Reforme. Hvad Handelen angaar, har der jo ganske vist gjentagne Gange været Reformforslag fremme om Forandringer i Told- og Skibsaafgifterne, Forslag i lignende Retning have ogsaa været stillede af Regjeringen, og jeg tør dog vel nok sige, at Grunden til, at man ikke er bleven enig, ingenlunde har været, at man ikke havde Die for, at der var Brøst at afhjælpe, men at den har ligget i andre Omstændigheder. Jeg skal ikke nu komme ind paa en nærmere Forhandling eller Udtalelse om denne Sag. Vi hørte forleden af et Medlem her i Thinget, da vi havde Toldlovsforslaget for, et Foredrag, som syntes mig at være saa indgaaende og klart at paavise, at det er umuligt eller i alt Fald høist vanskeligt i Dieblikket at komme til en Overenskomst i saa Henseende, og jeg tror derfor at kunne henvise til, hvad dette Medlem, som repræsenterer — det tror jeg nok jeg kan sige — den københavnske Handelsstand i alt Fald i det Væsentlige, fremsørte. Men det er iøvrigt ikke blot disse Lovforslag som have været forelagte. Der har fra Regjeringens Side for mange Aar siden været forelagt et Forslag om Fritager. Det fremkom allerede i 1882 — det er muligt, at det ogsaa har været fremme før, men paa den Tid har jeg i alt Fald truffet det. Lovforslaget laa imidlertid og hvilede sig i det andet Thing, og jeg synes ikke, at man har kunnet mærke en egentlig brændende Interesse i det andet Thing for at fremme den Sag. Anderledes er det gaaet i den sidste Tid, thi nu maa det erkjendes, at det andet Thing har faaet en anden Opfattelse og ogsaa har fremsat Lovforslag i den Retning. Men saa maa man ikke paastaa, at det har været deres Plan, i alt Fald i lang Tid at fremme økonomiske Reforme. Det er Noget, som, synes det mig, først er kommet op den sidste Maaned omtrent. Der findes endogsaa paa fore-